

Tabulka 1

Počet hnizdění (A = úspěšných, B = neúspěšných) u pěnkavy ob. zjištěných v jedenáctém až tříadvacátém roce stáří, v sedmi-hektarové jablonové výsadbě

Rok sledovaní	1973	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85
Stáří výsadbý	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.	21.	22.	23.
třídy	A	1	1	2	3	4	6	10	9	6	12	13	13
výsadb	B	0	0	0	0	0	2	1	4	13	7	4	7
počet		1	1	2	3	4	8	11	13	19	19	17	20
hm.													18

Tabulka 2

Počet hnizd pěnkavy ob. zjištěných na jednotlivých odrůdách jabloní v letech 1981 - 1985 a přepočet stromů připadající na jedno hnizdo

Odrůda	Počet stromů ve výsadbě	Počet hnizd v roce					Počet stromů připadající na 1 hnizdo	
		1981	1982	1983	1984	1985		
Ontario	902	1	6	2	3	2	2,8	322,1
James Grieve	1640	6	5	7	6	5	5,8	282,8
Boskopské	1640	3	4	4	4	7	4,4	372,7
Golden del.	1064	1	-	-	1	1	0,6	1773,3
Starkrimson	1120	4	2	3	4	3	3,2	350,0
Parména zl.	560	4	2	1	2	-	1,8	311,1

Sborník Vč. pob. ČSC VIII, 1986: 75-78

Hnízdění krkavců velkých (*Corvus corax*) u Hradce Králové

Jiří Zajíc

Zahnízdění v okolí Hradce Králové je dalším dokladem o šíření druhu do oblasti původního hnízdního výskytu (KOKEŠ 1980, HUDEC et al. 1983, ŠPINAR 1985, VODÁK 1980). V zimě 1984/85 byly pozorovány 3 ex. u Lochenic (DUSÍK ad verb.) a 2 ex. jihovýchodně od Bělečka při přeletu paseky v lesní části zvané Přím (LNĚNICKOVÁ ad verb.). Druhé pozorování může mít vztah k dalšímu hnízdu z roku 1985 od Týniště n. Orl. (RYBKA in litt.), kde byli krkavci pozorováni již v zimě 1983/84. V dubnu 1986 pozoroval krkavce i u Hrádku u Nechanic DUSÍK (ad verb.).

Prostředí

Mírně zvlněná krajina (240 - 280 m n. m.) nedaleko údolní nivy řeky Orlice, nesouvislé lesní porosty o různé výměře obklopené intenzivně zemědělsky obhospodařovanými poli (s porosty obilnin, v menší míře víceletých pícnin), na malé výměře jsou trvalé luční porosty, což nekoresponduje zcela s charakteristikou uváděnou HUDECEM et al. (1983).

Hnízdí biotop

V roce 1985 zahnízdili krkavci u Blešna v malém lesíku o rozloze okolo 8 ha, pokryvajícím vršek kopce (cca 270 m n. m.) v 60 - 80 let starém porostu s dominantním zastoupením borovice, dubu a smrků. Hnízdí strom se nacházel na mírném svahu s JV expozicí. V roce 1986 posunul pár své hnizdiště o 1,5 km na východ ed lesního komplexu o rozloze okolo 100 ha mezi Nepsaciemi a Libranticemi. Okolí hnizda tvořil 80 - 100 let starý porost borovic, smrků, modřinů a dubů s vtroušenými habry, břizami a buky. Hnízdí strom byl umístěn na rovině, v severozápadním cípu lesa asi 150 m od okraje.

Opsazování hnizdiště

Hlasové projevy zaslechnuty v roce 1986 23. ledna, 6. 2. 1986 byl pozorován tok v letu.

Hnízdo

V obou letech byla hnizda umístěna na borovici značně vysoko (1985: odhadem - přes 20 m, 1986: změřeno - 24,5 m). Přímá kontrola hnizda byla provedena jen v roce 1986. V roce 1985 bylo hnizdění sledováno vizuálně ze země triedrem. Nošení materiálu bylo pozorováno 21. 2. 1986, 26. 2. 1986 bylo nalezeno již dokončené hnizdo. Hnízda byla umístěna těsně k mene, v

roce 1986 v paždí 3 větví odstupujících od hlavního kmene. Základ hnizda tvořily suché borové větve o průměru až 1,5 cm, okolo hnizdní kotlinky byly narovnány i slabé modřinové větvíčky. Výstelku hnizdní kotlinky tvořilo lýko, suchá tráva, chlupy a také několik rozcupovaných papírů. Obdobný hnizdní materiál, zejména hlavní komponenty, byl zjištěn i v roce 1985, když hnizdo spadlo na zem. Zde byla kromě toho dobře patrná i izolační vrstva z hlíny.

Rozměry hnizda z roku 1986 (v cm):

průměr hnizda (elipsovity tvar) :	65 x 37
průměr kotlinky	: 27
výška hnizda	: 32
hloubka kotlinky	: 10

Snůška

Podle průběhu hnizdění byl začátek snášení stanoven v roce 1985 na konec 2. dekády února, v roce 1986 na 1. dekádu března. Dne 17. 3. 1986 jsem při kontrole hnizda nalezl již plnou snůšku 4 vajec. Byla vejčitého tvaru, na svetle zeleno-modré podkladě zelenohnědé, olivové čárkovité skvrny, více nahloučené u tupého pólu v čepičku, ježno vejce mělo po celém povrchu větší okrouhlé hnědozelené skvrny.

Rozměry vajec (v mm):

2,3 x 34,2; 50,3 x 33,6; 51,3 x 36,0; 53,8 x 36,0

Hnízdní péče

Dobu hnizdní péče lze odhadnout na 6 týdnů. V roce 1985 opustilo první ze 4 pull. 29. 4. při silném větru a sněhové přeháňce hnizdo, přitom 30. 3. iž množství trusu na zemi signalizovalo přítomnost pull., 21. 4. již bylo pull. ze země vidět, 2. 5. pak bylo nalezeno hnizdo rozpadlé na zemi a 4 mladí krkavci poletovali po okolních stromech. V roce 1986 byla 16. 4. lokalita navštívěna společně s T. Divišem, M. Marečkem a ing. P. Žárkem. Prvně jmenovaný provedl fotodokumentaci hnizda, na kterém byla 3 asi 16-18 denní pull. Nebyly nalezeny stopy po 4. vejci nebo pull. Na pull. bylo patrné pořadí

líhnutí podle postupu opeření. Letky byly rozvíte z pysků u jednotlivých pull. cca 15, 20 a 30 mm, rýdovací pera 10, 12 a 15 mm. Vnitřek zobáku byl nachově červený. Hmotnost byla odhadnuta na 600 g. Při kroužkování se pull. ozývala kvákovými zvuky. Dne 7. 5. 1986 stála pull. (stáří přes 5 týdnů) na okraji hnizda, což souhlasí s poznatkem JEZDINSKÉHO (1980).

Průběh hnizdění, doba líhnutí pull. a tím i vhodná doba pro jejich kroužkování se dá přibližně odhadnout i ze země podle množství trusu pod hnizdním stromem. Pull. vystřikuje trus a ten zbarvuje větve pod hnizdem, kmen stromu i půdu v jeho okolí. Trus nalezneme pod stromem ještě před vylíhnutím pull., ale v malém množství. Nepřesnost odhadu může způsobit i sníh, který zjara napadne a po jeho roztáti část trusu "zmizí". Vizuálně se dá přítomnost pull. zjistit až od stáří 5 týdnů, kdy postávají na okraji hnizda, ale nelze je již okroužkovat, neboť jsou příliš vyspělá a mohla by při vyrušení předčasně opustit hnizdo.

Při návštěvách hnizdiště jeden pták hlídkaoval v okolí a při přiblížení pozorovatele na 200 - 300 m ke hnizdu akusticky varoval druhého, který seděl na hnizdě. Ten mu odpověděl, ihned vyletl a oba ptáci kroužili společně nad hnizdní lokalitou. Proto bylo nemožné tímto způsobem zjistit, zda krkavci ještě inkubují snůšku. Jeden adultní pták byl přitomen na hnizdě či v jeho bezprostředním okolí pravděpodobně ještě asi 3 týdny po vylíhnutí pull. Ad. ptáci se od sebe dali odlišit podle hlasových projevů: jeden se ozýval hlubším hlasem.

Potrava

Na hnizdní lokalitě jsem v roce 1986 sebral několik vývržků, další sebral v roce 1985 v okolí hnizda TLÁSKAL (ad verb.). Z kosterních zbytků bylo determinováno 9 hrabošů polních a pravděpodobně 1 drobný pěvec. 7. 5. 1986 oba ad. ptáci lovili v časných ranních hodinách asi 1,5 km od hnizda chůzi a popoleteváním v nízkém obilí zřejmě hraboše počíní. Když se jednomu z nich podařilo ulovit kořist, uchopil ji do zobáku, pak se oba zvedli a letěli oklikou podél okraje lesa ke hnizdu. Zatím co jeden krmil mladé, druhý hlídkaoval v okolí a varoval při něm příchodu. Krkavci zaletovali za potravou až na okraj Hradce Králové (PRÁŠIL ad verb.).

Vztah k ostatním ptákům

V obou letech zahnízdily do 500 m od hnizda krkavců káně lesní. Krkavci zaháněli káně z bezprostředního okolí hnizda. Při přeletu pole dorážela na krkavce čejka chocholetá.

Závěr

Je možné konstatovat, že krkavec velký (*Corvus corax*) se stal progresivně se šířícím druhem. Proto je třeba věnovat mu zvýšenou pozornost. Bude nutné zachytit co nejpřesněji proces šíření druhu v Čechách a všimat si všech jevů s tím souvisejících. Bude zejména potřebné sledovat podrobně a ze všech směrů adaptaci tohoto druhu na pro něj netypické prostředí intenzivně využívané kulturní krajiny. Pomerne hustá síť odborně erudovaných amatérských ornitologů a v neposlední řadě i profesionálních pracovníků by k tomu měla být dobrým předpokladem.

Zusammenfassung

Kolkrabe brütet in der Umgebung von Hradec Králové (Ostböhmen).

Drei Kilometer östlich von Hradec Králové fand ich 1985 ein Kolkrabennest. 1986 bruteten die Kolkraben in einem Waldkomplex, 1,5 km entfernt vom ursprünglichen Nistort. Am 16. April wurden hier drei 16-18 tagige Junge bringt.

Literatura

Hudec, K. et al., 1983: Fauna ČSSR - Ptáci 3/II. Academia, Praha.
Jezdinský, P., 1980: Zkušenosti z chovu krkavce velkého v zajetí. Živa, 28:153-154.

Kokeš, O., 1980: Krkavec velký a jeho osudy v Čechách. Živa 28: 148-152.

Špinar, Z. V., 1985: Krkavci opět v Čechách. Nika, 6:132-133.

Vodák, L., 1980: Krkavci velcí na Šumavě. Živa, 28:152.

Adresa autora:

Jiří Zajíc
Rudé armády 810
500 03 Hradec Králové

Výskyt ūhýka obecného (*Lanius collurio*) na Přeloučsku

Ing. Jiří Žaloudek

V naší krajině, kde došlo v posledních letech, vlivem intenzivní zemědělské výroby k pronikavým změnám, které se ve většině případů negativně odrazily na přírodním prostředí, dochází k rychlému úbytku některých živočichů. Tento osud postihl i kdysi běžného ptáka - ūhýka obecného (*Lanius collurio*).

Jsou však místa, kde se tento pták ještě poměrně hojně vyskytuje. Jednou z těchto oblastí je okolo obce Morašice, Zdechovice a Spytovice. Zmiňované území se nachází přibližně 7 km jihozápadně od Přelouče na samém úpatí Zelených hor (240 - 280 m n.m.). Podnebí je zde mírně teplé (průměrná roční teplota 8,6 °C a sušší (průměrné roční srážky 576 mm). Sledované území má rozlohu přibližně 2 km². Tvoří ho zemědělsky obhospádávané pozemky - 60 % pole (ve sledovaném období se zde pěstovalo střídavě žito a kukuřice), 35 % louky, 5 % sady a zahrady. Nachází se zde několik nevelkých polních remízků, podél komunikací se táhne částečně staré stromorádi (olše, topol, švestka), částečně hustá kroví převážně z vrb a břízy. Celá oblast je sevřena borovými lesy, pouze severním směrem pokračuje intenzivně obhospodařovaná zemědělská krajina. Celkově jde o pestrou ekologicky vyváženou krajinu.

Sledováním ūhýka obecného jsem se zabýval v letech 1982 - 1984 v rámci širšího výzkumu ptáků v mimolesní zeleni. Pozorování jsem prováděl vždy od počátku května do konce června. Byl sledován počet ptáků, místa výskytu, chování ptáků, preference určitých druhů dřevin, vliv zemědělské činnosti na počty ptáků apod. Hnízda hledána nebyla, hnizdění je usuzováno pouze z výskytu páru v hnizdním období na určité lokalitě a charakteristického chování ptáků (na některých lokalitách bylo možno podle donášení hmyzu snadno najít hnizdo).

Lokalita č. 1 "Obec" - 0,37 ha

Vlhký háj přímo sousedící s obcí Morašice. Porost tvoří především bříza bradavičnatá (*Betula verrucosa*) a různé druhy vrb. Větší část je pouze krovnatá s podrostem devětsilu obecného (*Petasites officinalis*). Silně podmáčená lokalita je místy až bažinatá. Po celé sledované období zde hnizdil jeden pár ūhýků obecných. Samec často zalétal na staré švestky k přilehlé komunikaci, samice se zřízovala pouze v krovnatém porostu lokality.

Lokalita č. 2 "Pálenec" - 0,44 ha

Suché kamenité návrší uprostřed polí. Celá lokalita je hustě porostlá kroví, především šípkou (*Rosa canina*), ostružiníku